

Beroep, op 25 juni 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland

(Zaak C-277/03)

(2003/C 200/34)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 25 juni 2003 beroep ingesteld tegen het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Xavier Lewis en Minas Konstantinidis als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- 1) vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen te nemen ter omzetting van richtlijn 2000/53/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken (PB L 269, blz. 34), niet heeft voldaan aan de krachtens die richtlijn, in het bijzonder artikel 10, lid 1, en het EG-Verdrag op hem rustende verplichtingen.
- 2) het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 21 april 2002 verstreken.

Beroep, op 26 juni 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Implants (International) Ltd

(Zaak C-279/03)

(2003/C 200/35)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 26 juni 2003 beroep ingesteld tegen Implants (International) Ltd door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. Lyal en C. Giolito als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- verweerster te veroordelen tot betaling aan verzoekster van 294 958,51 euro (tweehonderdvierennegentigduizend negenhonderdachtenvijftig euro en eenenvijftig cent), waarvan 284 000 euro als hoofdsom en 10 958,51 als moratoire interest;
- verweerster te veroordelen tot betaling van een interest van 52,91 euro (tweeënvijftig euro en eenennegentig cent)

per dag, vanaf 1 mei 2003 tot de dag waarop de schuld volledig is terugbetaald;

- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verweerster was op grond van artikel 3, lid 1, sub a, van de algemene voorwaarden (bijlage II bij de overeenkomst) verplicht om het eerste voorschot binnen 30 dagen vanaf ontvangst van het geld onder de contractanten en/of uitvoerders van OTO-werkzaamheden⁽¹⁾ te verdelen. Zij deed dit echter niet en verliet het project. Volgens de overeenkomst moesten, zolang het laatste op te leveren project niet was goedgekeurd, alle betalingen als voorschotten worden behandeld. Verweerster moet het voorschot derhalve terugbetalen aan de Commissie, behoudens de door haar gemaakte en bewezen kosten.

Verweerster moest haar verzoek tot terugbetaling van kosten uiterlijk op 31 augustus 2002 indienen, tezamen met het tot staving van dit verzoek vereiste technische verslag. Verweerster heeft dit niet gedaan, zodat haar recht op vergoeding van de projectkosten is vervallen en zij deze dus niet kan inhouden op het betaalde voorschot.

⁽¹⁾ NvdV: werkzaamheden op het gebied van onderzoek, technische ontwikkeling en demonstratie.

Beroep, op 3 juli 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

(Zaak C-287/03)

(2003/C 200/36)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 3 juli 2003 beroep tegen Koninkrijk België ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia en N. B. Rasmussen als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Koninkrijk België, door voor de toelating van een klantenbindingsprogramma als grensoverschrijdende dienstverrichting tussen ondernemingen de voorwaarden van „gelijkaardige producten of diensten” en „dezelfde verkoper” op discriminerende en disproportionele wijze toe te passen op door een consument aangeschafte producten en diensten enerzijds en in het kader van een dergelijk klantenbindingsprogramma gratis of tegen verminderde prijs aangeboden producten of diensten anderzijds, de krachtens artikel 49 EG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;